

[Rager.]

med til. Men der er maaske Tid endnu, det ærede Medlem kan maaske senere i Debatten her i Dag fortælle os, hvad det er, han kunde tænke sig.

Den højtærede Socialminister havde stillet Forslaget op saa imødekommende paa alle Punkter som muligt; fra vor Side erklærede vi, at vi var villige til at gaa ind i en Forhandling om Kontrolregler, vi var villige til at gaa ind i en Forhandling om Kontingentbetaling til Kasserne, vi har erklæret os villige til, om det maatte ønskes, straks at stryge den, der var ikke det Punkt, hvor vi ikke erklærede os forhandlingsvillige. Men vi mødtes kun af Afslag, der kun kan have været dikteret af politiske Grunde.

Jeg ser med Beklagelse paa, at Oppositionen indtager dette Standpunkt, jeg ser med Beklagelse paa, at Oppositionen vil benytte sit lille Flertal i det andet høje Ting til at forkaste dette Lovforslag, thi saaledes kan man jo se, at Sagen vil udvikle sig. Men da bør vi ogsaa lægge det fulde Ansvar paa Oppositionen, og det bør være klart, at dette Forslag vilde ikke koste de offentlige Kasser noget. Dets Ikke-Vedtagelse kan betyde en karrigere Hjælp til dem, der trænger, dem, som i hvert Fald ikke selv er Skyld i det, hvis noget efter de Herrers Paastand skulde være forsømt fra anden Side, hvad jeg benægter. Og endelig vil de Byrder, der bliver af afholde, blive fordelt paa et falsk, et forkert Grundlag, medens der her var givet et rimeligt og rigtigt Grundlag.

Jeg anbefaler for mit Partis Vedkommende Forslaget til Vedtagelse her i uændret Skikkelse.

Første Næstformand (Pinstrup):

Hvis det ærede Medlem med en Udtalelse har tilsigtet at betegne andre ærede Medlemmer her i dette høje Ting som Aadselgribbe, maa jeg paatale det.

Geert-Jørgensen: Jeg kan ganske henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling af dette Lovforslag og sige, at min Gruppe vil stemme for det, og at jeg anbefaler det høje Ting at stemme for det.

Det er klart, at de, der ikke har Arbejde og ikke har andre Kilder at øse af, skal have det daglige Brød. Nu har man kun to Veje at gaa for at faa det, den ene er Hjælpekasserne, den anden det offentlige Fattigvæsen, og er der noget, som vi ikke ønsker — det har jeg givet

Udtryk for før —, er det dette at føre Mennesker ind under det offentlige Fattigvæsen, fordi det virker forkuende og ødelæggende paa Menneskekarakteren.

Vi ved meget godt, at en saadan Hjælp, som her skal gives, er en ren Understøttelse, der bare tilsigter i nogle faa Maaneder at hjælpe Mennesker ud over en Krisetilstand, og Forslaget gaar jo ikke ud paa andet end dette, at Kommunerne bemyndiges til at hjælpe Mennesker paa en Maade, saa Hjælpen ikke faar Fattighjælps Virkning. Dette vil vi anbefale, dette vil min Gruppe stemme for.

Jønson: Jeg blev meget forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller under en Debat om denne Sag omtaler et Møde, som jeg og det ærede Medlem Hr. Clausager holdt i Lørdags Aftes. Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet, fordi det forekommer mig, at er der noget Lovforslag, hvorom der har været holdt temmelig lange Foredrag og skrevet lige saa store Referater, saa er det dette Lovforslag. Hvis det var saaledes, at de hjemløse kunde leve af lange Taler, saa var der ingenting i Vejen, men det sørgelige er, at det bliver kun til Taler, det bliver ikke Handlinger, fordi det Parti, jeg tilhører, endnu ikke har Magten til at gennemføre det, der skulde gennemføres.

Men naar saa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i et Blad fra Ringsted har fundet et Referat med en Udtalelse, jeg skulde have brugt, og vilde have Besked om, hvorvidt det er rigtigt, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at vor nuværende højtærede Statsminister ikke een, men flere Gange her i Tinget har givet Svar paa dette Spørgsmaal og sagt, at vi har et Samarbejde efter et politisk Program, og alle de Forslag, der har været forelagt i 1926, kan naturligvis ikke tages under Behandling efter denne Overenskomst. Jeg synes derfor, at der ikke er nogen som helst Anledning for mig til at svare paa anden Maade end ved at henvise til den politiske Situation.

Men naar jeg nu har faaet Ordet, vil jeg gerne sige, at der paa det Møde skete en Ting, som jeg blev meget overrasket over, idet et saa gammelt Medlem af dette høje Ting som det ærede Medlem Hr. Clausager stod op og sagde til mig, at jeg kunde anbefale Arbejdsledselskassernes Medlemmer at tage de 17 Mill. Kr., de har liggende i Kassebeholdning, og sætte dem ind paa at skaffe Arbejde. Altsaa, en af